

פטירתו, לכך כדי שלא יכשלו חלילה בשימוש בממון שאינו שלהן, הוא מועיד להן את המטלטלין, וא"כ הוסיף שאין מעם שאנקוב בשמותן ונמצא שוב המכשול⁴⁹⁹.

הלכות השבת אבידה

תיד. עורר על מה דמבואר בשו"ע (סי' רס"ב סעיף ד') "ראה אבידה שנפלה משנים או משלשה, צריך להחזיר אפילו אין בו סימן, שאם ראה ממי מהם נפל יחזירו לו, ואם לא ראה ממי מהם נפל, אם יש בו סימן יכריז ביניהם, ואם אין בו סימן יהא בידו עד שיבא אליהו", וכן בעוד מקומות שדין אבידה הוא להניח עד שיבוא אליהו, והנה לא מצאנו אבידות שנשארו אצל אבותינו "עד שיבוא אליהו", ועל כרחך שצריכים לשמור את האבידה עד זמן סביר, ואח"כ מותר להשתמש בזה, ולשער את שוויו, וכשיבוא אליהו נשלם את השווי שלהם⁵⁰⁰.

תמו. היה בא לחנות המכולת של בתו, והיה הופך בזהירות את שקי הקמח והחלבה שנתרוקנו, ומפינות השק היה אוסף כמות קמח או חלבה, ואמר שמקיים בזה השבת אבידה, ומונע איסור כל תשחית⁵⁰¹.

תמו. כאשר בני ביתו הקטנים [ר"נ פרידמן] סידרו את חיתוך הפחם מהפתילות של המאור והבישול, היה אומר שעליהם לבוון שמקיימים מצות השבת

עלי ארח

למה לא שמענו שיש איזה דברים שמונחים מזמנים ראשונים בירושה זה אצל זה או אצל יחידים או אצל הבתי דינים ולא שמעתי ולא ראיתי, ושם עונה לו ח"א "אפשר משום דהיום מצוים לרוב בשוק לקנותם או דברים הנמצאים רק המוצא צריך לשומן שיווי החפץ, וירשום אצלו סימן החפץ והשווי", ואולי המשיב זה אביו רבנו, או יתכן שבנו ר' זלמן עורר אותו ע"כ, ואח"כ פסק כן רבנו.

501. רשימות רבי אשר לעמיל כהן שליט"א, בשם אביו רבי אברהם הערש כהן זצ"ל. ומשאירות השק חלבה היה משתמש לברך שהכל לפני הסעודה כמנהגו שהוזכר לעיל בהל' ברכות (א' פ"ב).

499. מפי רבי דוד פרידמן שליט"א, בשם רבי שלמה יחיאל פרידמן זצ"ל. וסיפר שנכדו רבי יעקב [בר"נ] ויספיש ז"ל סידר את הצוואה על פיו הוראותיו, והבין מתוך דבריו שאת המטלטלין מוריש לבנותיו, ורבנו אמר לו ח"ו לא לזה נתכונתי, רק אמרתי שכיון שיש מטלטלין כבר אצל הבנות [שהיה גר אצלם בערוב ימיו] שזה ישארו אצלם, אבל לא שאר המטלטלין.

500. רשימות רבי אשר לעמיל כהן שליט"א, בשם אביו רבי אברהם הערש כהן זצ"ל. ומעניין לציין שמצאנו בכת"י בנו - הגר"ז שכתב בזה וז"ל "איני מבין כיון דיש דברים במציאה שדינם שיהא מונחים עד שיבוא אליהו אם כן